

X. BALADE

B. ET ORAISON

Pere Noé, qui plantastes la vigne,
 Vous aussi, Loth, qui beustes ou rochier,
 Par tel party qu'Amours, qui gens engigne,
 De voz filles si vous feist approuchier
 (Pas ne le dy pour le vous reprouchier),
 Archetriclin, qui bien sceustes cest art,
 Tous trois vous pry qu'o vous vueillez perchier
 L'ame du bon feu maistre Jehan Cotart.

Jadis extrait il fut de vostre ligne,
 Luy qui buvoit du meilleur et plus chier,
 Et ne deust il avoir vaillant ung pigne;
 Certes, sur tous, c'estoit ung bon archier:
 On ne luy sceut pot de mains arrachier;
 De bien boire oncques ne fut fetart.
 Nobles seigneurs, ne souffrez empeschier
 L'ame du bon feu maistre Jehan Cotart!

Comme homme beu qui chancelle et trepigne
 L'ay veu souvent, quant il s'aloit couchier;
 Et une fois il se feist une bigne,
 Bien m'en souvient, a l'estal d'ung bouchier.
 Brief, on n'eust sceu en ce monde serchier
 Meilleur pyon, pour boire tost et tart.
 Faictes entrer quant vous orrez huchier
 L'ame du bon feu maistre Jehan Cotart!

X. ΜΠΑΛΑΝΤΑ

ΚΙ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

Μπάρμπα Νῶε, πού φύτεψες τ' ἀμπέλι,
 Κι ἐσύ Λώτ, πού ἔτσι τό 'τσουζες γερά
 "Ὡστε ὁ Ἔρωτας—πού μπαίγνια του μᾶς θέλει—
 Μὲ τίς κόρες σου σ' ἔσμιζε—δλα αὐτὰ
 Δὲ σοῦ τὰ λέω ἀπὸ κακογλωσσιά—
 Ἄρχιτρίκλινε, πρῶτε κεραστή,
 Στὴ συντροφιά σας πάρτε στοργικὰ
 Τοῦ μακαρίτη Κόταρ τὴν ψυχὴ!

Ἦταν κι αὐτὸς ἀντάξιο σας κοπέλι,
 Ἔπινε ἀπὸ τὰ πιὸ σπάνια κρασιά.
 Κι ἀπένταρος ἂν ἤθελε τοῦ μέλει
 Νὰ μείνει, δὲν ἀρνιόταν τὰ βουτσιὰ.
 Ποτήρι νὰ τ' ἀρπάξουν μιὰ φορὰ
 Δὲν μπόρεσαν. Κύριοί μου εὐγενεκοί,
 Μὴν τύχει κι ἀποπάρτετε σκληρὰ
 Τοῦ μακαρίτη Κόταρ τὴν ψυχὴ!

Τὸν ἐβλεπα συχνὰ σὰ μωρουδέλι
 Νὰ ντρεκλίζει καὶ νὰ παραπατᾶ.
 Καὶ μιὰ φορὰ σὲ χασαπιοῦ πουντέλι
 Τράκαρε τὸ ξερὸ του γιὰ καλά.
 Μὲ λίγα λόγια, τὰ κρασοπουλιὰ
 Δὲ γνώρισαν καλύτερο μπεκρή.
 Μπάστε, σὰν τὴν ἀκούστε νὰ χτυπᾶ,
 Τοῦ μακαρίτη Κόταρ τὴν ψυχὴ!

Prince, il n'eust sceu jusqu'a terre crachier;
Toujours crioit: «Haro, la gorge m'art!»
Et si ne sceust oncq sa seuf estanchier
L'ame du bon feu maistre Jehan Cotart.

XI. BALADE

B. DES LANGUES ENVIEUSES

En realgar, en arsenic rochier;
En orpiment, en salpestre et chaulx vive;
En plomb boullant pour mieulx les esmorchier;
En suif et poix, destrempez de lessive
Faicte d'estrons et de pissat de juifve;
En lavailles de jambes a meseaulx;
En racleure de piez et viels houseaulx;
En sang d'aspic et drogues venimeuses;
En fiel de loups, de regnars et blereaulx
Soient frites ces langues envieuses!

En cervelle de chat qui hayt peschier,
Noir, et si viel qu'il n'ait dent en gencive;
D'ung viel mastin, qui vault bien aussi chier,
Tout enragié, en sa bave et salive;
En l'escume d'une mule poussive
Detrenchiee menu a bons ciseaulx;
En eaue ou ratz plongent groings et museaulx,
Raines, crappaulx et bestes dangereuses,
Serpens, lesars et telz nobles oyseaulx,
Soient frites ces langues envieuses!

Πρίγκιπα, δλο κι ἐφώναζε ἔτσι δά:
«Ἐ, τὸ λαρύγγι μου ἔχει ξεραθεῖ!».
Κι ἔπινε, μὰ δὲ χόρταινε ἡ φτωχιά
Τοῦ μακαρίτη Κόταρ ἡ ψυχή.

XI. ΜΠΑΛΑΝΤΑ

ΤΩΝ ΦΤΟΝΕΡΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

Σ' ἀρσενικό, σὲ νίτρο, στὴ φωτιά
Τ' ἀσβέστη, σὲ μολύβι ἀναβρασμένο
—Γιὰ νὰ ξεμαγαρίσουν πιὸ καλά—
Σὲ πισσάλειμμα καλοδιαλυμένο,
Σὲ ζουμί ἀπ' Ὀβριᾶς κάτουρα φτιασμένο
Καὶ σκατά. Σ' ἀποπλύματα λεπρῶν,
Σὲ λίγδες ποδαριῶν καὶ παπουτσιῶν,
Σ' ἀψιὰ φαρμάκια ἢ μέσα σὲ καμπόσες
Χολὲς φιδιῶνε, λύκων, τσακαλιῶν,
Τοῦτες οἱ φτονερὲς ἄς βράσουν γλῶσσες!

Σὲ μαύρου γερογάτου τὰ μυαλά
Φαφούτη, μὲ τομάρι ψωριασμένο,
Σὲ γέρου μούργου —π' ὅμοια ἔχει καλά—
Λυσσάρικου, τὸ σάλιο τὸ πηγμένο,
Σ' ἀφροὺς ἀπὸ μούλαρι ἀρρωστημένο
Ποῦ τ' ὄργωσαν οἱ κόψες ψαλιδιῶν,
Σὲ νερά ποῦ πνιγμένων ποντικῶν
Πλένε κουφάρια, βάτραχοι καὶ τόσες
Φίνες ράτσες ζουδιῶν σιχαμερῶν,
Τοῦτες οἱ φτονερὲς ἄς βράσουν γλῶσσες!

Il fut rez, chief, barbe et sourcil,
Comme ung uavet qu'on ret ou pelle.
Repos eternal donne a cil.

Rigueur le transmit en exil,
Et luy frappa au cul la pelle,
Non obstant qu'il dit: «J'en appelle!»
Qui n'est pas terme trop subtil.
Repos eternal donne a cil.

XIX. BALADE

B. DE MERCY

A Chartreux et a Celestins,
A Mendians et a Devottes,
A musars et claquepatins,
A servans et filles mignottes
Portans surcotz et justes cottes,
A cuidereaux d'amours transis,
Chaussans sans meshaing fauves bottes,
Je crie a toutes gens mercis.

A fillettes monstrans tetins
Pour avoir plus largement hostes,
A ribleurs mouveurs de hutins,
A bateleurs traynans marmottes,
A folz et folles, sotz et sottes,
Qui s'en vont siflant six a six,
A marmosetz et mariottes,
Je crie a toutes gens mercis.

Ἐπὸ μαλλιά καὶ γένεια ἦταν σπανός,
Ὡσὰν αὐγὸ σκληρὸ ξεφλουδισμένο.
Χάρισ' τοῦ αἰῶνια ἀνάπαψη καὶ φῶς.

Τὸν στεῖλαν στὸ μπουντρούμι στανικῶς
Μὲ μιὰ κλωτσιὰ στὸν κῶλο, συστημένο,
Κι ἂς φώναζε: «Ἐκκαλώ!», πετυχημένο
Δὲν εἶναι καὶ πολὺ τὸ κόλπο αὐτό.
Χάρισ' τοῦ αἰῶνια ἀνάπαψη καὶ φῶς.

XIX. ΜΠΑΛΑΝΤΑ

ΤΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Σὲ κάθε ἱερωμένο ἢ καλογριά,
Σὲ φρόνιμους καὶ σὲ παραλυμένους,
Σὲ ζητιάνους, τεμπέλικα κορμιά,
Σὲ ρουφιάνους, σὲ πόρνες πού σφιγμένους
Μπούστους φοροῦν καὶ φοῦστες, σὲ σβημένους
Κορτάκηδες ἀπὸ ἔρωτα καημό,
Μὲ φίνες στενὲς μπότες ποδεμένους,
Σ' ὅλον τὸν κόσμο κράζω εὐχαριστῶ.

Σὲ κορίτσια πού δείχνουν τὰ βυζιά
Γιὰ νὰ ἔχουν πιὸ πολλοὺς προσκαλεσμένους,
Σὲ χῆρες καὶ κοπέλες γιὰ παντρειά,
Σὲ θεατρίνους καὶ σὲ μασκαρεμένους
Παλιάτσους, σὲ ξενύχτες μεθυσμένους,
Σ' ἀγύρτες πού δετὲς ἀπ' τὸ λαίμω
Σέρνουν μαῖμοῦδες, σὲ χρεοκοπημένους,
Σ' ὅλον τὸν κόσμο κράζω εὐχαριστῶ.

Brosse n'y a ne brossillon
 Qui n'eust, ce dit il sans mentir,
 Ung lambeau de son cotillon,
 Quant de ce monde vould partir.

Il est ainsi, et tellement,
 Quant mourut n'avoit qu'ung haillon.
 Qui plus, en mourant, malement
 D'espoignoit d'Amours l'esguillon;
 Plus agu que le ranguillon
 D'ung baudrier luy faisoit sentir,
 C'est de quoy nous esmerveillon,
 Quant de ce monde vould partir.

Prince, gent comme esmerillon,
 Sachiez qu'il fist au departir:
 Ung traict but de vin morillon,
 Quant de ce monde vould partir.

Ὡς με τὸ Ρουσιγιόν, ἔπου γερά
 Νὰ μὴν κράτειε ξεσκλίδια ἀπ' τὸ φτωχὸ
 Βρακί του, τὸ 'πε ὁ ἴδιος στὰ σωστά,
 Καθὼς ἄφηγε γειὰ στὸν κόσμο αὐτό.

Κι ἔτσι τὰ 'φερε ἡ μοίρα του ἡ σκληρή,
 Στὸ χαροπάλεμά του μοναχὰ
 Μ' ἓνα κουρέλι, ὁ δόλιος, νὰ βρεθεῖ.
 Κι ἀκόμα ὁ ἔρωτας νὰ τὸν τυραννᾷ
 Μπήζοντάς του ὀλοένα πιδ βαθιὰ
 Τὸ κοπίδι του τὸ φαρμακερό:
 Γι' αὐτὸ κι ἐμεῖς θαμάξαμε ἔτσι δά,
 Καθὼς ἄφηγε γειὰ στὸν κόσμο αὐτό.

Πρίγκιπα, πῶχεις χάρη εὐγενικιά,
 Νά τί ἔκαμε γι' ἀποχαιρετισμό:
 Ἦπτε ἀπ' τὸ μπροῦσκο μιὰ γερὴ ρουφιά,
 Καθὼς ἄφηγε γειὰ στὸν κόσμο αὐτό.

Prince, je congnois tout en somme,
Je congnois coulourez et blesmes,
Je congnois Mort qui tout consomme,
Je congnois tout, fors que moy mesmes.

IV. BALADE

B. DES CONTRE VÉRITÉS

Il n'est soing que quant on a fain,
Ne service que d'ennemy,
Ne maschier qu'ung botel de foing,
Ne fort guet que d'omme endormy,
Ne clemence que felonnie,
N'asseurance que de peureux,
Ne foy que d'omme qui regnie,
Ne bien conseillé qu'amoureux.

Il n'est engendrement qu'en boing,
Ne bon bruit que d'omme banny,
Ne ris qu'apres ung coup de poing,
Ne los que debtes mettre en ny,
Ne vraye amour qu'en flaterie,
N'encontre que de maleureux,
Ne vray rapport que menterie,
Ne bien conseillé qu'amoureux.

Ne tel repos que vivre en soing,
N'onneur porter que dire: «Fil»,
Ne soy vanter que de faulx coing,

Πρίγκιπα, δλα τὰ νιώθω, γενικά·
Νιώθω μοῦτρα ἀνθηρὰ κι ἀρρωστημένα,
Νιώθω τὸ Χάρο πού μᾶς καρτερᾷ,
Νιώθω τὸ καθετί, ὅξ' ἀπὸ μένα.

IV. ΜΠΑΛΑΝΤΑ

ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Δὲ χαίρεσαι θαράπαψη, παρὰ ἀπ' τὸν πεινασμένο,
Οὔτε κι ἐξυπηρέτηση, παρὰ ἀπὸ τὸν ἐχτρό,
Οὔτε καὶ μᾶσημα, ἂν δὲ φᾶς σανὸ δεματιασμένο,
Οὔτε καὶ φύλαξη, παρὰ ἀπ' τὸν ὑπναρὰ φρουρό,
Οὔτε συμπόνια ἢ σχώρηση, παρὰ ἀπ' τὴν ἀσπλαχνιά,
Οὔτε καὶ καθησύχασην ἄλλη ἀπὸ τοῦ σκιαγμένου,
Οὔτε καὶ πίστη, παρὰ ἀπ' τὸν ἀγύρτη μοναχά,
Οὔτε κι ὀρμήνεια γνωστικὴ ἄλλη ἀπ' τοῦ ἐρωτεμένου.

Δὲ χαίρεσαι ὄξω στὰ λουτρὰ γάμο πιδ τιμημένο,
Οὔτε καὶ φήμη, παρὰ μόνο ἂν κάμεις φονικό,
Οὔτε ἔπαινο, ἂν δὲν ἀρνηθεῖς χρέος πῶχεις φαγωμένο,
Οὔτε χωρὶς ξεπλάνεμα ἔρωτα ἀληθινό,
Οὔτε καὶ γέλιο, ἂν δὲ γευτεῖς καμιά γερὴ γροθιά,
Οὔτε εὐτυχία πιδ τρανὴ ἀπ' τοῦ συφοριασμένου,
Οὔτε μαντάτο ἀληθινό, παρὰ ἀπὸ τὴν ψευτιά,
Οὔτε κι ὀρμήνεια γνωστικὴ ἄλλη ἀπ' τοῦ ἐρωτεμένου.

Οὔτε εἶναι ἄλλος πιδ ξένοιαστος ἀπ' τὸ συλλογισμένο,
Οὔτε ἀπ' τό: «Φτού!» εἶναι τίποτις ἄλλο πιδ εὐγενικό,
Οὔτε πιδ ὕγιος ἄνθρωπος ἀπ' τὸ δροπικιασμένο,

Ne santé que d'omme bouffy,
 Ne hault vouloir que couardie,
 Ne conseil que de furieux,
 Ne douceur qu'en femme estourdie,
 Ne bien conseillé qu'amoureux.

Voulez vous que verté vous die?
 Il n'est jouer qu'en maladie,
 Lettre vraye que tragedie,
 Lasche homme que chevalereux,
 Orrible son que melodie,
 Ne bien conseillé qu'amoureux.

V. BALADE

B. POUR FRANCE

Rencontré soit de bestes feu getans,
 Que Jason vit, querans la toison d'or;
 Ou transmué d'omme en beste sept ans,
 Ainsi que fut Nabugodonosor;
 Ou perte il ait et guerre aussi villaine
 Que les Troyens pour la prinse d'Elaine;
 Ou avallé soit avec Tantalus
 Et Proserpine aux infernaux palus;
 Ou plus que Job soit en griefve souffrance,
 Tenant prison en la tour Dedalus,
 Qui mal vouldroit au royaume de France!

Quatre mois soit en ung vivier chantans,

Ούτε απ' τοῦ κιβδηλοποιοῦ ἔργο πὺδ σεβαστό,
 Οὔτε κουμάντο πὺδ γερὸ ἄλλο απ' τοῦ μπουνταλά,
 Οὔτε καὶ γνώμη πὺδ σοφὴ ἀπὸ τοῦ μανιασμένου,
 Οὔτε γυναίκα πὺδ ἤρεμη απ' τὴν ὑστερική,
 Οὔτε κι ὁρμήνεια γνωστικὴ ἄλλη απ' τοῦ ἐρωτεμένου.

Θέτε μιὰ ἀλήθεια νὰ σᾶς πῶ τίμια καὶ παστρικά;
 Καλύτερη ἀπὸ τ' ἄρρωστου δὲν εἶναι ἄλλη χαρά·
 Γράμματα πὺδ καλόδεχτα ἀπὸ τ' ἀναμπαιχτικά,
 Οὔτε δειλία χειρότερη ἀπὸ τ' ἀντρειωμένου,
 Οὔτε φριχτότερος ἀχὸς απ' τὴ γλυκιὰ λαλιά,
 Οὔτε κι ὁρμήνεια γνωστικὴ ἄλλη απ' τοῦ ἐρωτεμένου.

V. ΜΠΑΛΑΝΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Μὲς στὰ θεριά νὰ πέσουν πὺδ ξεφουσοῦν φωτιές,
 Πὺδ στὴν Κολχίδα ὁ Ἰάσων ἀψήφησε μ' ἀντρεία·
 Ἡ νὰ βοσκοῦν σὰ χτήνη ἐφτὰ χρονιὲς σωστές,
 Ὡσὰν τῆς Βαβυλώνας τὸν ἄθεο βασιλιά·
 Ἡ, πὺδ καλά, νὰ πάθουν φριχτὴ πανωλεθρία,
 Ὅπως γιὰ τὴν Ἑλένη ἐπάθανε στὴν Τροία·
 Ἡ ὅπως ἡ Περσεφόνη κι ὁ Ἰξίονας νὰ χαφτοῦν
 Σόψυχοι ἀπὸ τὸν Ἄδη κι ἐκεῖ νὰ μαρτυροῦν·
 Κι ἀπὸ τοῦ Ἰώβ τὸ πάθος τὰ κρέατα τοὺς νὰ φᾶνε,
 Στοῦ Δαίδαλου τὸν πύργον ἀφοῦ φυλακιστοῦν,
 Ὅλοι ὅσοι τῆς Γαλλίας τὸ χαλασμὸ ζητᾶνε!

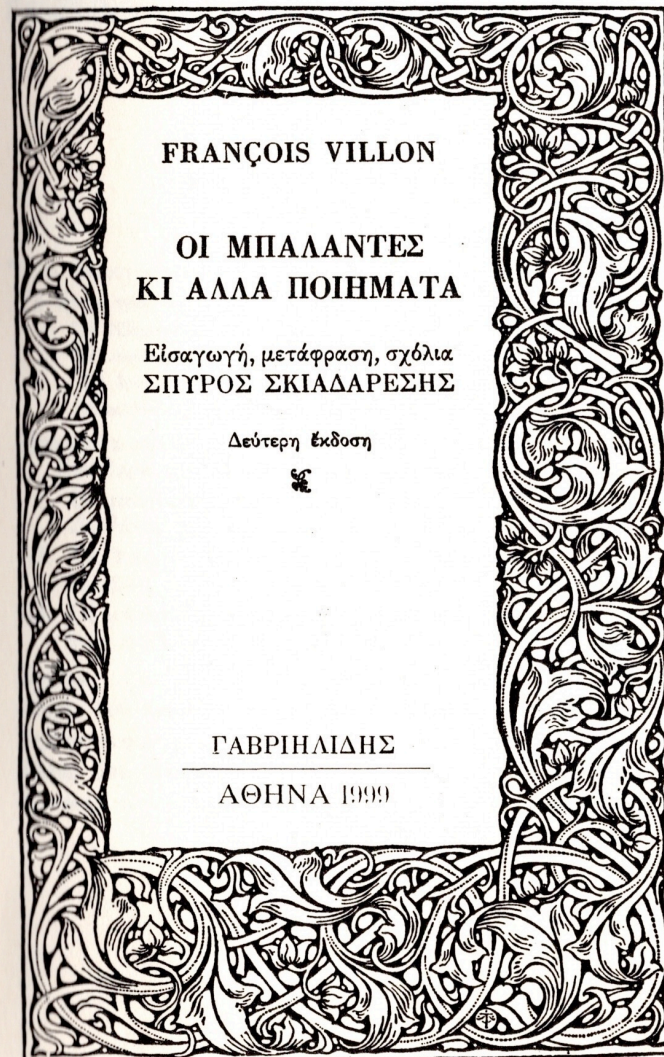
Σωστοὺς τέσσαρους μῆνες μὲς στὶς λασπονεριές

1η έκδοση στα ελληνικά: Institut Français d'Athènes, 1947

2η έκδοση στα ελληνικά: ΠΛΕΘΡΟΝ, 'Αθήνα 1979

Έπιμέλεια: 'Αλεξ. Ζήρας

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Μαυρομικάλη 18, Αθήνα 10680 τηλ. 3636514

Άννα Σκιαδαρέση